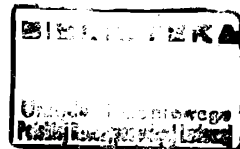

10 września 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

E 04 d : 1106

Nr 7741.

Kl. 37 ~~c s.~~

Charles Valdemar Hansen
(Kopenhaga, Danja).

Dachówka metalowa.

Zgłoszono 4 lutego 1924 r.
Udzielono 18 czerwca 1927 r.
Pierwszeństwo: 3 lutego 1923 r. (Danja).

Wynalazek niniejszy dotyczy dachówki metalowej, a jego celem jest sporządzenie dachówki o specjalnej postaci wykonania, ażeby woda, zbierająca się w dolnej części np. rosa mogła być z całą pewnością skierowana na powierzchnię dachu. To nadanie specjalnej postaci dachówce polega na tem, że przez wygięcie tworzy się na niej płaszczyzna, która we wszystkich punktach przylega do następnej dachówki pod nią leżącej. Dachówki te są zresztą w znany sposób na dolnej krawędzi wygięte tak, że między jedną dachówką a drugą, pod nią leżącą, wytwarza się przestrzeń pusta, w której gromadzi się rosa.

Na rysunku przedstawiona jest istota wynalazku w przykładowej postaci wykonania; fig. 1 przedstawia schematycznie w

przekroju podłużnym pokrycie dachu według wynalazku, fig. 2 — postać wykonania dachówki, widzianej z góry, a fig. 3 i 4 — przekroje przez dachówkę wzdłuż linii III — III, względnie IV — IV na fig. 2.

Na fig. 1 przedstawione jest pokrycie dachu dachówką 1, która na swej dolnej krawędzi jest kolankowato wygięta. Wskutek tego powstaje między jedną dachówką a drugą pod nią leżącą pusta przestrzeń klinowata *a*, w której rosa, gromadząca się na dolnej części dachówki 1, może się zbierać i zostaje skierowana na dachówkę pod nią leżącą. Wygięcie, celem osiągnięcia większej wyrazistości, jest na rysunku mocno przesadzone w stosunku do wielkości dachówki. Aby zapobiec przedostaniu się śniegu pod dachówkę, są puste prze-

strzenie *a* wypełnione szczeliwem *b*, które to szczeliwo składa się z dziegciowanej juty, luźnej zaprawy, azbestu, lub tym podobnych porowatych materiałów i jest w stanie nie dopuścić śniegu, jednakże nie jest na tyle zwarte, by zapobiec spływowi wody. Na rysunku oprócz tego jest przedstawiona rynna dachowa *T* i zatrzymywacz śniegu *S*. Tam gdzie tenże przechodzi przez dachówkę musi być ona naturalnie zaopatrzona w odpowiednie wycinki.

Przez kolankowe wycięcie wytwarza się płaszczyzna 2, która przylega do dachówki pod nią leżącej, zapobiega, aby deszczówka wskutek ciśnienia wiatru nie została wdmuchana do pustej przestrzeni *a*, a zarazem, by szczeliwo z pustej przestrzeni nie wysunęło się, wskutek zbitcia, na powierzchnię dachu.

Uszkodzenie krawędzi płaszczyzny 2 powoduje tworzenie się rdzy i w następstwie nadwerężenie krawędzi. Z powodu dużej szerokości płaszczyzny 2 mija dłuższy okres czasu, zanim zniszczenie dojdzie do pustej przestrzeni *a*, podczas gdy takie uszkodzenie niszczy u dachówki z ostrą, prostopadłą krawędzią natychmiast puste miejsce *a* i powoduje otwór w kierunku wolnego powietrza. Dalej zapobiega powierzchnia 2 zgięciu się dachówek podczas ewentualnego procesu emaljowania, a zarazem rozdziela ciśnienie jednej dachówki na drugą pod nią leżącą tak, że emalja u dachówek emaljowanych nie odpryskuje w miejscu zetknięcia się, co ma miejsce, gdy jedna dachówka spoczywa na drugiej ostrej krawędzi.

Na fig. 2 jest przedstawiona postać wykonania dachówki w widoku z góry, której przekrój, jak to wynika z fig. 4, jest zygzakowaty z szeregiem wgłębień *c* i podwyższeń *d*.

Dachówka kończy się po obu stronach podwyższeniem i jeżeli zostanie ułożona na swem miejscu, to wówczas przykrywa podwyższenie na lewej stronie jednej

dachówki podwyższenie prawostronne drugiej, leżącej pod nią, jak to kreskami oznaczone jest na fig. 4.

Dachówka jest wzdłuż dolnej części 2 3 (fig. 3) kolankowato wygięta. Przez to wygięcie wszystkie podwyższenia w dolnej części wypadają nieco szerzej, na podwójną prawie grubość dachówki, przez co zagłębienia stają się odpowiednio węższe tak, że dachówka może dokładnie przylegać do drugiej pod nią leżącej. Zgięcia w rogach *f* i *g* nie są zupełnie ostre, wobec czego tworzą się na tych rogach otwory odpływowe dla rosy. Zewnętrzne prawe wzniesienie jest na całej swej długości nieco szersze, aby mogło nakryć zewnętrzne lewe wzniesienie dachówki obok niej leżące. Z tego samego powodu sięga wygięcie tego podwyższenia dalej, prawie o jedną grubość dachówki.

Dachówka przy górnych i dolnych rogach jest zaopatrzona w otwory 5 na gwoździe celem przymocowania.

Dachówka może być sporządzona z blachy żelaznej, którą się wprasowuje w odpowiednią formę i w ten sposób osiąga się korzystne łatwe i tanie wykonanie dachówki. Celem ochrony przed rdzą, dachówki żelazne muszą być naturalnie zgalwanizowane, emaljowane, albo w inny sposób zaopatrzone w inną powłokę ochronną.

Dachówka niekoniecznie musi mieć przekrój zygzakowaty, pokazany na fig. 4; przekrój ten może być falisty, lub równy, podobnie jak każda oddzielna dachówka może mieć odpowiednią postać, tak np. zamiast pokazanej prostokątnej, może mieć postać bardziej specjalną, taką, która nadaje się do pokrycia wież, wierzchołków i kopuł. Również dachówka może być naturalnie sporządzona o rozmaitych szerokościach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Dachówka, wykonana z blachy że-

laznej galwanizowanej albo emaljowanej, wygięta kolankowato wzdłuż dolnej krawędzi tak, że między jedną dachówką a drugą pod nią leżącą wytwarza się próżna przestrzeń do przyjmowania i odprowadzania rosy, tworzącej się w dolnej części, znamienna tem, że kolankowe wygięcie wykonane jest w ten sposób, że tworzy się płaszczyzna (2), która we wszystkich punktach przylega do dachówki pod nią leżącej.

2. Dachówka według zastrz. 1, o przekroju zygzakowatym, albo falistym, składającym się z szeregu podwyższeń i napprzemian z zagłębieniami, znamienna tem, że podwyższenia w wygiętej płaszczyźnie (2) są szersze, a zagłębienia węższe niż w pozostałych częściach dachówki, tak, że płaszczyzna (2) całkowicie przylega do dachówki pod nią leżącej, przyczem zgięcia w rogach (f, g) wytwarzają w zagłębieniach kanały dla odprowadzenia rosy.

3. Pokrycie dachu dachówką według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że próżna przestrzeń (a), wytworzona przez wygięcie płaszczyzny (2), jest wypełniona szczeliwem (b), składającym się z dziegciowanej juty, luźnej zaprawy, azbestu, lub tym podobnego porowatego materiału, który zapobiega przedostaniu się do wnętrza śniegu, a jednak dozwala na odpływ rosy.

Charles Valdemar Hansen.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

